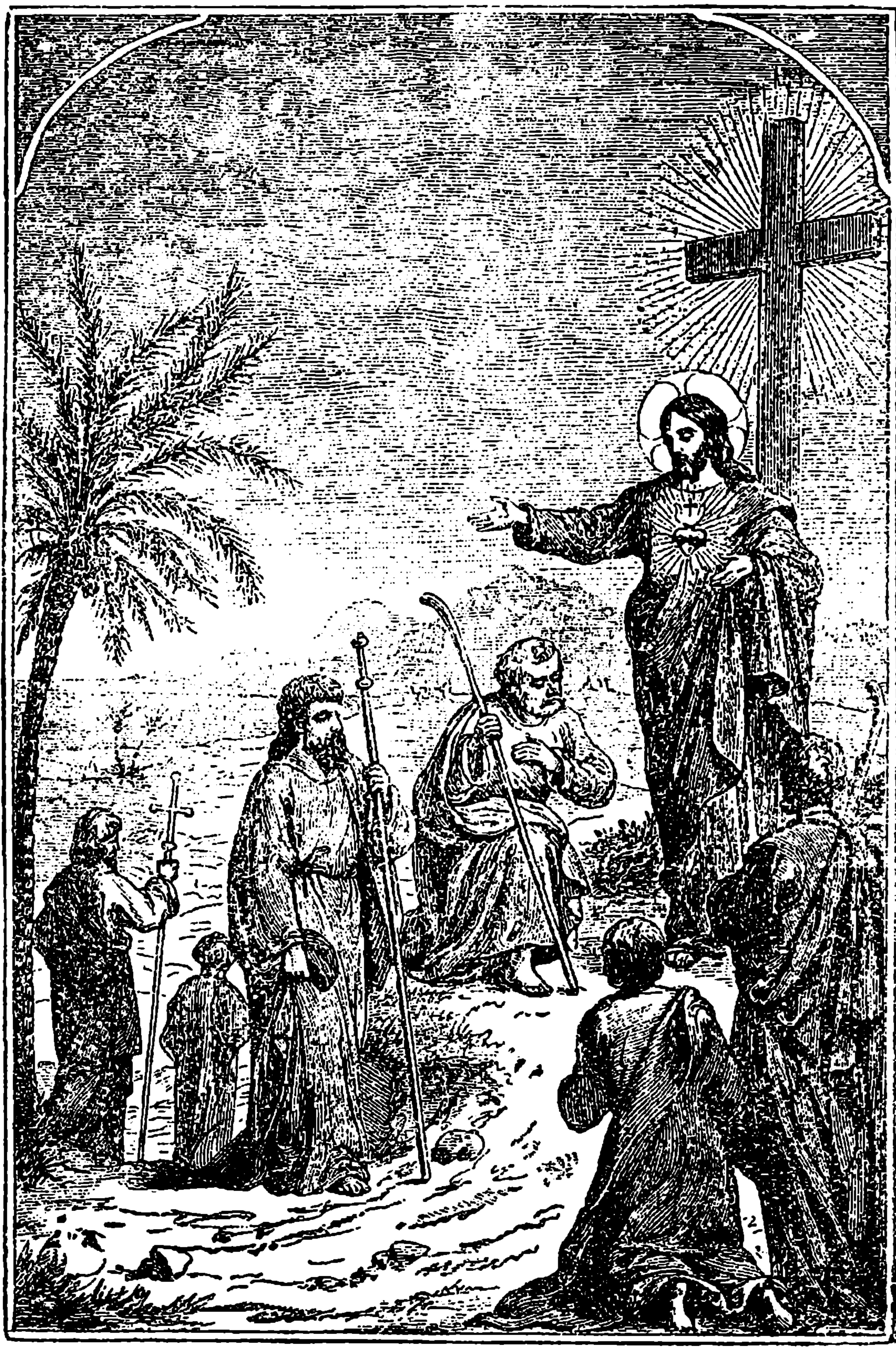

БЛАГОВѢСТНИКЪ

РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 3.

МАРТЪ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Хто єще незамовивъ! КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВѢСТНИКА НА 1933 РОКЪ

Знаний вже Русинамъ цѣлоѣ Подкарпатскоѣ Руси и Словенска. Знаний всяди, где читають „Благовѣстника“. Знаний краснымъ сдержанемъ зъ попередныхъ лѣтъ.

КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВѢСТНИКА

вже готовый. Богатый змѣстомъ, зъ красными образками дає науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своимъ змѣстомъ стане милымъ пріятелемъ и дорожказомъ на цѣлый рокъ.

Помимо своего цѣнного содержаня Календарь Благовѣстника даже дешевый, стоить лишь **2·70 Кч.** Зъ почтою **3·30 Кч.**, бо хоче быти въ каждой и найхудобнѣйшой хижѣ.

Заказуйте скоро Календарь Благовѣстника доки не распроданий, читайте и другимъ давайте.

При замовленяхъ адресуйте :
Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородъ
Раковци ул. 54.

Высылається лишь за готовъ гроши, або за послѣплатою.

Число 3.

Мартъ

Ро́чникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНÓВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣльй рбкъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
пôвъ до. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Ювилейный Рôкъ зъ нагоды 1900 ро́чницѣ смерти Господа Нашого Исуса Христа.

Минає 1900 роківъ, якъ на хрестѣ умеръ Спаситель
свѣта, щоб одкупити людство зъ неволї діавола.

Люде такъ низько були упали, що забули и на Бога
и на свое достоинство. Богівъ робили собѣ зъ металівъ,
зъ каменя, дерева и глини, а себе осквернювали найстраш-
нѣйшими пороками. Люде вже не знали розлуки межи доб-
ромъ и зломъ.

Великѣ поганськѣ ученї, коли дивилися на страшну
руину, що постигла цѣле людство, падали въ розпуку.
Вони тратили вѣру въ Бога, въ будче житя, а цѣлю люд-
ського житяуважали заживаня усѣхъ земськихъ утѣхъ
тутъ на землї. Ихъ наука поширилася межи освѣченою
верствою поганськихъ народовъ такъ, що майже всѣ вы-
соко образованї люде були безбожниками.

Щобы людей выдобути изъ того пекла нужды и грѣ-
ха, треба було смерти и то хрестної смерти Христа Гос-
пода. Нынѣ, коли минає девятнацять вѣківъ одъ тої тор-
жественної хвилї, людство находится въ подобному полу-
женю якъ за часівъ Ис. Христа.

Люде забули на Бога. Що больше є вже такѣ, що
закладаютъ товариства, що кладуть собѣ за завданя вою-

вати проти Г. Бога и ширити безбожнѣсть. Є новинки, що голосять безбожнѣсть, є политичнѣ партії, що хочуть выкинути Бога зъ державы, изъ школы, и зъ родины, навѣть изъ Церкви.

Мы дочекалися навѣть одноѣ державы, що ширить безбожнѣсть, воює противъ Бога и нищить храмы Божї.

Потребно було отже, сього року въ особливий спосѣбъ пригадати людямъ на дѣло спасеня, на хрестъ Господень, на смерть Ісуса. Треба було людямъ у сихъ тяжкихъ хвиляхъ нужды душевної и тѣлесної особливыхъ Божихъ ласкъ, ласкъ, якихъ жереломъ є смерть Спасителя.

Тому то Святый Отець Папа Римський проголосивъ сей рокъ рокомъ ювилейнымъ, милостивымъ.

У тому роцѣ Г. Богъ особливше буде засилати свої ласки на людство, Церква властю даною вѣдь Бога заявляє, що хто выполнить умовини, якѣ вона подастъ, зможе достигнути одпustu совершенного.

ЧУДЕСА ВЪ НАШИХЪ ОЧАХЪ

3. Чудеснѣ видѣння.

З початку видѣла лемъ страсті Христовѣ, въ пятьохъ частяхъ, якъ на рожанци пять таинствъ: пѣтъ кровавый, бичованя тернямъ, вѣнчаня, хрестна дорога, розпяття. Тѣ видѣння починаються въ ночи зъ четверга на пятницю, кончаться на полудне о год. 1 — 3. въ пятницю. Се захопленя приходить нагло, несподѣвано якъ блискавиця. Сама Тереса не годна передчувати коли наступлять сѣ видѣння. Буває що говорить, думає за іншѣ рѣчи, фиглює, смѣєся и тодѣ несподѣвано впадає въ захопленя.

Въ восхищеню сякъ Тереза поводится: выглядає, якбы делькатна рука є є зъ постели підносила, лице поблѣдне, очи замыкає, съдає на постели, руки разпростирає, наслухується, стогне, вздихає, здрѣгається, на лиці одбиваються вѣрно видѣння, починає кровъ спливати зъ очий, зъ боку, и головы.

Подчасъ видѣнья не є при змыслахъ. Трубѣли до уха — не чула сильнимъ свѣтломъ свѣтили въ є є очи, не видѣла ничего.

Видѣнія минають, захопленія переходить, тодѣ она приходить до себе якбы зъ якогось ошоломленія; одчуває болѣ, на вопросы одвѣты дає, але очима не видить, бо они кровю засохлою залѣпленѣ.

Подъ часъ своихъ видѣній не бачить больше, якъ се, що мы знаємо зъ св. Письма; лише се будить подивъ, що точно, дуже подробно знає Ерусалимъ; знанѣ євъ всѣ улицѣ, площѣ, domы, познає зъ видѣній и найменшѣ звычаї жидовскѣ.

Сама Тереса такъ оповѣдає: въ часѣ видѣній познаю много. Я цѣла занята Христомъ Господомъ, не маю часу на себе звернути уваги. Хоча видячи страданія Христа, я тоже терплю, однаке гейбы безъ свѣдомости. Коли виджу бичованія, тернемъ вѣничанія, розпятія, чую якбы мене бичували, тернemъ коронували, розпинали, але я не годна на се звернути уваги. Але якъ щезне видѣнія, чую раны на плечахъ, здається менѣ, що въ голову тернина врѣзалася.

Если євъ звѣдають, що найприкрѣйше для неї при мукахъ Христа? Вѣдповѣдає: „Такъ хотѣлабы я Його ратувати и я не годна, змагаюся ити до Него и не можу.“ Середъ видѣній не годна думати, позбавлена всѣхъ попередніхъ понять. Хотя те саме видить много разъ, гадає що перший разъ оглядає. По поодинокихъ видѣнняхъ думає, що Христа вѣдпустять, не будуть розпинати.

На перервѣ по видѣнняхъ євъ понята дуже дитиннѣ; кождого кличе „ты“ ци вѣнъ епископъ, ци кардиналъ.

Въ своихъ видѣнняхъ познає лемъ Ісуса Христа и Пречисту Дѣву Марію; св. Петра называє: сей, що ухо одтинає; св. Йоана: молодий чоловѣкъ; Пилата: безъ бороды и волося; Каяфу и т. д.

На подивъ всѣхъ богослововъ Тереса Найманъ вѣдноситься до Пилата дуже прихильно, бо Пилатъ обходить зъ Христомъ Господомъ приязно. Такъ само до Юды, бо поцѣлуявъ Ісуса; правда чує, що Апостолы зъ гнѣвомъ кричать на него: Galapa! (слово арамайске значить по руськи: Зрадникъ) але она того не розумѣє. З другої сторони на св. Петра она сердиться, бо мечемъ кровъ проливавъ. „Якъ мож таке вчинити въ присутності Ісуса Христа“ — бурмоче.

Теперь опишемо страсти Христовѣ, якъ ихъ Тереса видить:

Христосъ на Горѣ Оливнїй, поведенія и поступовапя неспокойне; впадає, на колѣна, опять встає, руки ломить, очи разъ у разъ взносить въ гору; тричѣ клякає до молитви. При другомъ клячаню терпить найсуроїйше. Зъ початку лиш пару крапель крови котиться по лицу, познѣйше обильно спливає. Ученики не сплять, але обезсиленѣ, охляли, опершися на локоть лежать; мѣсяцъ освѣчує

скалы и дерева; при третой молитвѣ Христосъ позирає на близко надъ Собою звислу дивну хмару.

Юду не все видить, якъ показується, въ присутности вояковъ знаходиться.

Бичоване вѣдбувається при стовпѣ, до котрого привязують Христа. Пара катовъ бичує немилосердно, бичує трома наворотами впервѣ бути плечи, потому обертають и катують зъ переду. Шкѣра пухне — опосля трѣскає — кровъ бризкає; якъ вояки достаточно побавилися, одвязують — Спаситель повалюється зъ ногъ.

Тернемъ вѣнчане має мѣсце на коритари. Ісуса зъ котрого червоний плащ (герокъ) звисає, посадили на камънь; терневый вѣнецъ уже готовый, вонъ не такий якъ малюють, але якъ калап, покрыває цѣлу голову; одень зъ вояковъ втискає, бигаремъ впростъ вбиває въ голову: кровъ трѣскає зъ пôдъ тернового вѣнця и довгыми червоными потоками спливає по лицу; въ руку вstromлюють и починають высмѣвати. Кланяються, плюють въ лицо, лукаво смеются. Спаситель часъ вôдъ часу отвирає уста, якбы бувъ жаждучий, або якбы воздуху Йому браковало. Одень плюнувъ у уста. Агнецъ Божий терпить въ мовчанию, лицо покрыває глубокий смутокъ, часто позирає въ небо.

Хрестна дорога. На ребрахъ Спасителя шкôряный поясъ; до пояса прикрѣплений мотузъ; тымъ мотузомъ ведуть — тягнуть, шарпають. Стрѣчає свою Пречисту Матерь, промовляє колька слôвъ до Невъ, якбы поздоровлявъ. Марія Дѣва знаходиться всегда въ супроводѣ невѣстъ и св. Йоана.

За Ісусомъ поступає велика товпа безъ слôвчутя; коли Христосъ упадає, проводники розглядають, та Симона Киринейскаго, який прибуває зъ трома дѣтьми, примушують до двиганя хреста; вонъ зъ початку не хоче, противиться, але вкôнци нерадо згодився; а потому пошкодовавъ Христа и усильно помагає.

Ісусъ Христосъ несе не готовый хрестъ, але двѣ до себе привязанѣ геренды, одну довшу, другу коротшу.

Вероника здоймає хустку зъ лѣвого рамени, Христосъ втискає въ неї своє лицо; на хустинѣ лишаються червенѣ знаки, бо лицо, борода Христа закровавленѣ, очи цѣлѣ въ крови. Вероника скрыває скоренько хустину.

Невѣсти, якъ оплакують Христа, стоять зъ боку, ихъ є много. на рамена беруть свої дѣти, и такъ вказують въ сторону Христа: а Господь говорить до нихъ.

Ісус Христосъ не тричѣ, але много разъ упадає. У пôднôжю Голгофты щеразъ упадає якъ довгий.

Подчасъ коли хрестъ приготовляють, Иисуса одвели на бокъ; Онъ сидить на камени, молитъ ся, руки ломить, разъ по разъ дивиться въ небо. На земли лежить хрестъ, на него клалуть Иисуса Господа, привязуютъ руки, потому перебиваютъ праву руку — лѣву; зъ ранъ сейчасъ починає кровъ спливати. Руки Христа не досягають дѣрокъ, якъ вже передтымъ вывертѣли були на хрестѣ, зато лѣву руку тягнуть шнуромъ; оденъ воякъ клякає на груди Христовѣ, щобы тѣло зъ середины не порушилося. Тупѣ удары молотка раздираютъ сердце чоловѣка. Иисусъ Христосъ стогнучи стягає ноги, цѣле тѣло здрѣгаєся, шнурами ноги простують, та однимъ гвоздомъ прибивають до дерева хрестного обѣ ноги, пôдъ ногами есть поддержка.

Коли каты скончили свое дѣло, пôдносять хрестъ, який ис є высокий, якъ малюють, але цѣлкомъ низкий. Надпись на хрестѣ: три ряды буквъ рѣжноѣ формы. За хрестомъ виднѣють хыжѣ зъ плоскими дахами; помало смеркає, дивна темнота спускаеться.

Спаситель слабнѣ, пекуча жажда мучить, уста вôдчиняє и видно языкъ, говорить дашто. Одень воякъ пôдносить до усть Спасителя губку замочену въ посудину.

Христосъ тратить силы, взносить голову въ гору, тихымъ голосомъ вôдзывається; уже догоряє, тѣло синѣє, очи впадаютъ глубоко, лице продовжуєсь; ще разъ въ остатнє голову пôдносить, напружує всѣ свої ще остатнѣ силы и сильно дуже загомонївъ; потому голова впадає въ низъ, спочне на грудяхъ, колѣна высушаються на бокъ и вмеръ Божий Сынъ!

(Продовженя слѣдує.)

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.

Мученича смерть св. Йосафата.

(Продовженя).

Въ хвилѣ коли Кантакузенъ придержавъ попа, переходивъ чрезъ улицю якийсь схизматикъ; коли вонъ побачивъ, щоувязнено Йлію, почавъ бѣчи черезъ мѣсто и зъ цѣлої силы кликавъ на помоч. Иванъ Гузнищївъ одинъ зъ убѣйниківъ побѣгъ скоро на ратуш и задзвонивъ въ радный дзвонъ. Сего лише ждали схизматики. Въ сїй хвилѣ ударили въ дзвоны у всѣхъ церквахъ крѣмъ престольної, щобы скликати заговѣрщиківъ до сповненя злочину. Цѣле мѣсто було на ногахъ. Улицѣ заповнилися людьми. Всѣ бѣгли до владычої палаты зъ кам'нями, друками, палицями, рушницями, гейбы Татары

напали на мѣсто. Заговорщики подбурювали товпу изза сего, що увязнено ихъ священика. Опосля кинулися на палату повибивали вѣкна, а служба мусѣла сковатися пѣдъ ихъ напоромъ. Йосафать бувъ ще въ церкви, а чуючи крики на улициѣ здогадався о що ходить, проте приказавъ сейчасъ выпустити Илію. Та се не заспокоїло схизматиковъ, вони не домагалися свого попа, але смерти апостола зединеня.

Було вже по утренѣ. Йосафать вийшовъ зъ церкви. Розлючена товпа увидѣвши святого затихла, опустила руки, зачала розходитися мовбы побачила духа. А святий владыка пішовъ ненарушений посередъ нихъ. Се було чудо. Побѣда святости надъ злобою. Бо деж по людськи судячи мѣгъ Йосафать живий остати середъ сеѧ пекольноѣ товпи. Потомъ удався до келії и довго молився а службѣ приказавъ, щобы не стрѣляла, бо зъ нихъ никто не умре.

Була вже осьма година рано. Збѣльшо осінне сонечко. Кровавими лучами освѣтило мѣсто. Нынѣ мало бути свѣдкомъ кровавоѣ події — свѣдкомъ смерти мученика. Передъ палату напливали новѣ товпи схизматиковъ узброєнихъ въ сокиры, топорѣ та рушницѣ. Тягнули всѣ неначе до борбы зъ ворожимъ войскомъ. Лиця въ нихъ були жорстокѣ, очи кровожаднѣ, зъ устъ неслися страшнѣ проклони. Наразъ зновъ посыпалося кам'яня на палату, підложене огонь пѣдъ плотъ, але боячися, що вонь займeseя и може водъ нього вибухнути пожарь въ мѣстѣ, зачали його сокирами рубати. Теперъ дѣсталися на подвбря. Служба зѣ страху замкнула браму та зачала стрѣляти слѣпыми кулями зъ рушниць. Осмѣленѣ убийники тымъ, що кулѣ ихъ не ранять кинулися на браму и розбили єї. Вся служба зачала ховатися, бо вже узброєнѣ схизматики дѣсталися до середини палаты. Лишилися лише архидіаконъ Доротей, Кантакузенъ и Георгій Ушацкий, вони загороджували дорогу до кімнаты владыки. Убийники негайно кидаються на нихъ, завдають имъ раны, вѣрнѣ сторожѣ Св. Йосафата падають на землю облити своєю кровю. Вже безъ перешкоды можуть убити владыку, вже никто його не боронить. Розярена товпа добуваєся до дверей святого. Аж тутъ нагло двери вѣдчиняються а въ нихъ зявився св. Йосафать. Піднѣсь руку поблагословивъ своїхъ убийниковъ а по хвилѣ додавъ лагоднимъ голосомъ : „Дѣти мої, чому убиваете невиннихъ слугъ ? Якщо маєте щось проти мене, ось я є.“ На сѣ слова святого зупинились убийники, никто зъ нихъ не осмѣлився нѣ словечкомъ вѣдозватися, деякѣ вже навѣть хотѣли вѣдходити. Наразъ зъ сусѣдної кімнаты выбѣгло двохъ убийниковъ и дико заревали : „бий, забий, латиника, паписту ! “.. кинулися на свя-

того. Одинъ зъ нихъ ударяє його тяжкимъ костуромъ по головѣ, а другий сокирою розтинає голову по лѣвому боцѣ. Св. Йосафатъ упавъ на землю а кровъ зъ головы теплыми струями спливає на неѣ. Схизматики не отямылися, неначе зголоднѣлъ вовки кидаються на свою жертву, бить, ранять, занечищують тѣло святого. По хвилѣ св. Йосафатъ ще подносить свою зранену голову а одну руку подносить щобы въ остане поблагословити нещасныхъ и тихимъ голосомъ вѣдозвався: „О Боже мой!“ Не дали йому докончiti одинъ розбишака заверещавъ: „Вѣнь ще живъ,“ прискочивъ до владыки и двома кулями прострѣливъ йому голову.

св. Йосафатъ вѣддавъ своего духа въ руки Божї. Въ небѣ вже його чекавъ хоръ ангельский, спѣвавъ йому побѣдну пѣсню а Христосъ увѣнчавъ своего слугу невянучимъ мученичимъ вѣнцемъ.

(Продовження слѣдує.)

о. ю. станинець.

Сокотѣться фальшивыхъ книгъ!

Хоть паперь тонкий, та чистый, и на нему можъ написати много розумныхъ, красныхъ, хосенныхъ, и поучаочныхъ дѣлъ, та на жаль вытерпить на собѣ и найбѣльшъ брехнѣ, неправдивѣ, и злѣ та фальшивѣ науки. — Зъ сего слѣдує, що не все то, що написано на папери треба и можно читати! — Но якъ каже пословиця: що не все, що свѣтиться є золотомъ, такъ и не все, що написане въ книгахъ и новинкахъ, є правда, яку бы мы мали слухати и приймати въ своє сердця. — На жаль якразъ въ днешнѣмъ свѣтѣ бѣльша часть книгъ и новинокъ наповнена ядомъ, который отровує нашъ душъ, а розумъ наш веде въ блудъ!

Не забуваймо, що многъ люде пишуть книги и новинки на то, щобы заробити много грошей и за то пишуть въ книгахъ много паскудствъ, много поганыхъ и некрасивыхъ дѣлъ, та прикрашують такими — же скарѣдными, неморальными образками, щобы лише зробити добрий гешефтъ! —

Не маю правди? — Отъ примѣромъ писменикъ Золя, который найбѣльше лиха наробивъ своими злыми и неморальными книгами и коли до него зайдла его мати и просила од него якусь книгу прочитати, которую вѣнь написавъ, сказавъ матери, що не для неї написавъ своє книжки. — Стыдався вѣнь своеї матери, що таку паскудь понаписавъ у книгахъ. — Правда, цѣль свою достигъ, бо стався дуже богатымъ чоловѣкомъ, але затроивъ цѣлый свѣтъ. Теперъ неодинъ чоловѣкъ проклинає его и оплакує свое нещастя, въ котре его завели злѣ книги Золѣ!

Однакъ найнебезпечнѣйшѣ книги и новинки суть тѣ, що написаны зъ ненависти до Бога, вѣры и Церкви. Сѣ книги стараются заглушити въ насъ совѣсть и вѣру и сякъзвести насъ зъ правої дороги въ блудъ. Сякъ книги голосять безбожнѣсть и всякъ блуды, щобы ослабити и розбити церковь Христову. —

За то сокотѣться злоѣ книги и новинки и не берѣть ихъ въ руки. — Знаю я, що суть межи вами и такъ, що скажутъ: „а я можу хоти яку книжку и новинку читати, бо мене и такъ не зведе зъ моєї вѣры, зъ моєї дороги, бо я крѣпко стою, а книжку прочитаю, та вержу.“ — Помыляєшся брате, бо діяволь велику силу має и може якразъ тодѣ впадаеш въ его сѣти, коли се говоришъ. —

Послухай ци маю правду — Недавно читавъ я въ новинцѣ, що въ Береговѣ були зловлены жадармами два хлопцѣ, що вломилися до чужої хижї и обыкради. — На судѣ призналися, що они не є злодії и николи не крали. — А що се сталося зъ ними, то причина та, що читали недобрѣ книги, де описаны всякѣ вломы, крадѣжи и розбойництва и сѣ книги такий впливъ зробили на нихъ, що и они мусѣли попробовать крадѣжи. Се ясный доказъ, якъ впливає недобра книга на чоловѣка, за то найлѣпший лѣкъ вѣдь того — не брати єї до рукъ!

Такъ и ты брате не говори, що тебе зла книга не зведе зъ дороги бо она має въ собѣ большу силу покусъ, якъ ты думаєш! — Може и нашъ братя сектанты: суботники, адвентисты, назариты, салвисты, схизматики не одорвались бы були од правдибої вѣры, если бы були не слухали и не читали ложныхъ книжокъ.

Запамятай собѣ добре елова одного ученого, котрый каже, що кождый чоловѣкъ, котрый читає книги и выйшовъ на злу дорогу, если бы зробивъ испытъ совѣсти и добре подумавъ надъ своимъ милымъ жигемъ, мусѣвъ бы бывъ и инишою дорогою обыйшовъ, если бы ту або инишу недобру книгу не бывъ читавъ.

За то дуже уважай, що читаєш, бо книжка, то є огень, котрый може тебе спаси од замерзення, але если не будеш гадковати, коли грѣєшся, то можеш попечися, або и згорѣти!

(Продовження слѣдує).

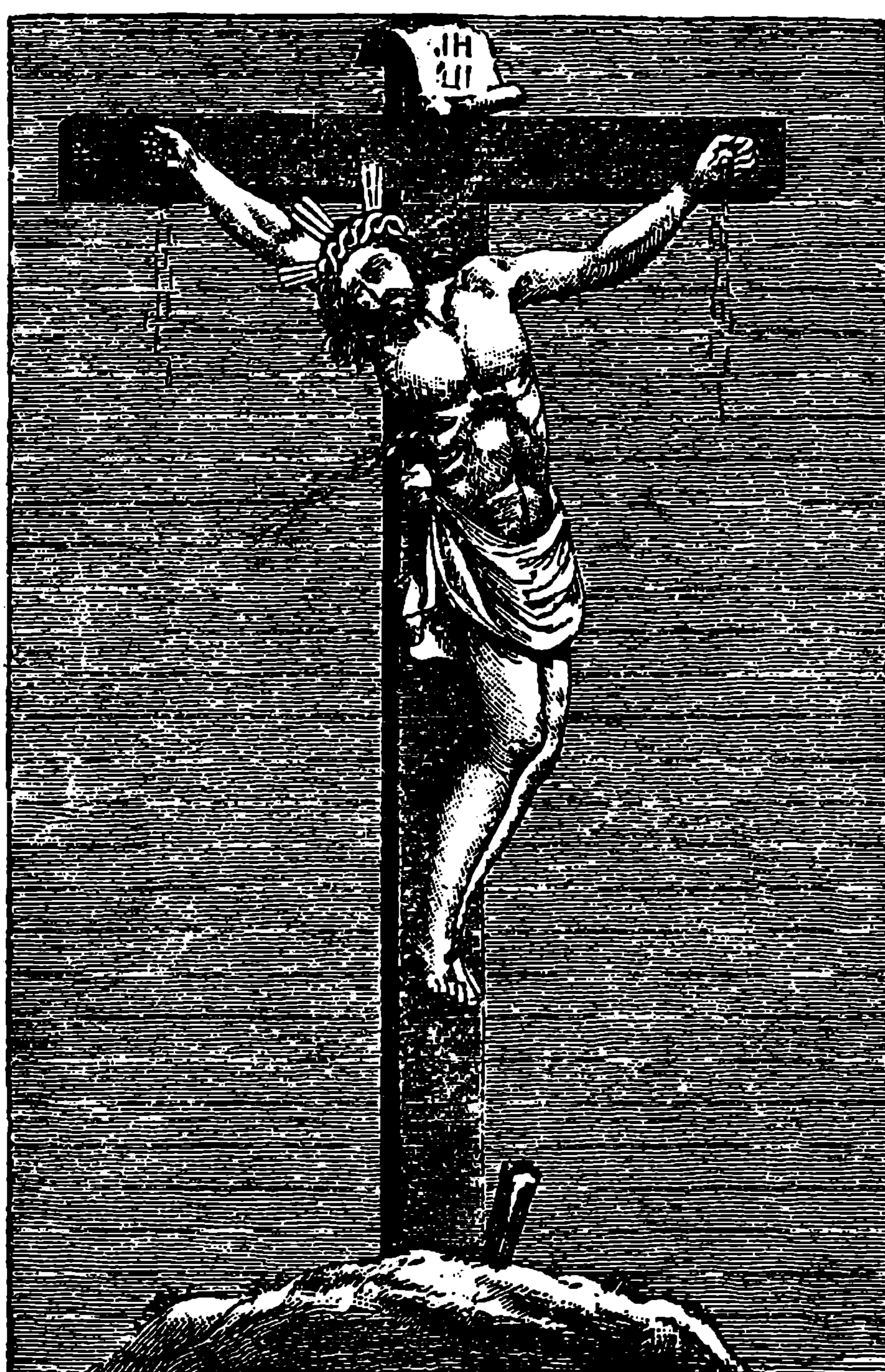

Повный колосъ гнеться до земли, а пустый подноситься въ гору. Такъ само клониться покорна душа подъ тягаромъ своихъ чеснотъ и познає свою немочь.
(Св. Бонавентура.)

ХРЕСТУ ТВОЄМУ

*Хресту Твоєму, Спасе Владыко,
Поклонъ, честь, славу складаємъ всъ,
Страстъ Твою славимъ, Боже велику
И мноиъ муки, раны святы.*

*Хресту Твоєму, Спасе Владыко,
Водъ насъ лишь слава и честь одна:
И воскресене славимъ велике,
Що тымъ збудивши свьтъ до житя.*

*Хресту Твоєму, Спасе Владыко,
Кланятысь будемъ во въкъ въковъ:
Зъ поклономъ милость Твою велику
Славити будемъ Твою любовь.*

*Хресту Твоєму, Спасе Владыко,
Дозволь зносити и честь тодъ,
Якъ оглядати стануть велику
У небъ славу дъти Твоя.*

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяцъ маргъ.

Св. Иларіонъ

Святый Иларіонъ походивъ зъ малоѣ Азіѣ. Про його родичѣвъ и дитячѣ лѣта не знаємо ничего певного. Яко молодця бачимо його вже монахомъ у великанському монастыри, що стоявъ недалеко Босфору, де вyzнacався вмѣлостю боротися зъ своimi пристрастями й великою вѣрностю та ревностю въ сповнюваню усѣхъ своихъ монашыхъ обовязкбвъ.

Його житя було взоромъ усякихъ чеснотъ, передусѣмъ покоры, милосердя над бѣдными, та ревности про Божу славу. Господь надѣливъ свого вѣрного слугу чудеснымъ даромъ исцѣляти недуги. Щоби оминути розголосу мѣж лудьми замкнувся Святый въ маленький келїйцѣ й майже нѣколи не выходивъ зъ нѣ. Болішу часть дня посвячовавъ на размову зъ Богомъ, на молитву, а решту на лѣченя недугъ. Зъ найдальшихъ сторонъ приходили слѣпі, хромі, бѣсноваті а Вонъ, вилѣчivши ихъ чудеснымъ способомъ зъ ихъ недуги й захотивши до богоугодного житя, відсылавъ здоровихъ на душѣ й тѣлѣ домовъ.

Видячи таку ревну працу св. Иларіона наклоняли Його Настоятель приняти св. Тайну Священства. И не помыслилися. Святый бувъ дуже ревнимъ священикомъ. Вѣрнѣ любили Його, горюлися до Нього, якъ дѣти до доброго отця, й называли Апостоломъ присланымъ зъ неба для добра бѣдныхъ грѣшникбвъ.

На старшѣ лѣта выбрали Його монахи своимъ игуменомъ. Се були тяжкѣ часы для вѣрныхъ дѣтий католицької Церкви. Безбожный цар Левъ Вѣрменинъ приняръ ересь иконоборцївъ и строго переслѣдовавъ усѣхъ почитательвъ св. образовъ. Та помимо рѣжныхъ напастий анѣ св. Иларіонъ, анѣ нѣхто зъ Його монаховъ, не давъ звести себе на блудну дорогу ереси.

Померъ въ глубокой старости около 830 р. Память Його празнуємо дня 28 березня.

Читайше и ширьши Благовѣсникъ!

О. Ю. СТАНИНЕЦЬ.

Чому затопився Титаникъ ? !

Двадцять лѣтъ минуло, якъ затопився найбôльший, и найкращий корабель свого часу : Титаникъ, при першой подорожї зъ Америки до Європы черезъ Океанъ. —

Зъ дорослихъ людей ще кождый памятає, на ту подїю, бо цѣлый свѣтъ говоривъ о томъ и газеты писали, що якъ страшною смертю утопилося и умерло 1100 людей а то самѣ, богачѣ, миліонери, котрѣ везлися на корабли. —

Всѣ знаємо, що причина погибелія сего сильного корабля була та, що найшовъ на ледову гору, котра вдарила въ бôкъ корабля и проломила його, сякъ писали газеты. — Але газеты не написали, що на обохъ низкихъ сторонахъ корабля, що були покриті водою було написано великими буквами: „Анѣ Богъ, анѣ Папа.“ То є другими словами : “ Намъ не треба анѣ Бога, анѣ Церкви, мы сильнѣ мы охороненѣ и на дикомъ морю въ сильномъ корабли ! Капітанъ корабля тоже безбожникъ бувъ а коли матросы голосили єму, що наближається велика ледяна гора, вонъ гордо воскликнувъ „Анѣ небо, анѣ земля не суть такъ сильнѣ, щобы могли насъ затопити, а не одна ледяна гора.“ Але Богъ не вытерпѣвъ се и ледяна гора ударила въ корабель якразъ на то мѣсто де були написанѣ богохульнѣ слова и проломила, сильну стѣну корабля. —

Многѣ газеты и теперь писали зъ нагоды смутного 20 лѣтъ, ювилея сеї подїї, однакъ за се анѣ одна не згадала. — Не згадала, щобы люде не видѣли Божої руки сего нещастя, не згадали, бо знали, що многихъ людей се заставитъ роздумати надъ своimi дѣлами и многѣ высказалибы: „Гопъ, справдѣ и я вôдъ коли збїйшовъ зъ дороги, стався безбожникомъ, вôдъ тодѣ мене лишила доля, душевный спокой и т. д.“ — Отъ за що намъ потрѣбнѣ новинки християнськѣ !!!

„Ідѣть до Йосифа !“

Мѣсяць мартъ є присвячений для особлившого почитаня св. Йосифа, опѣкуна Христа Господа та обручника Пречистої Дѣви Марії. Св. Йосифъ є покровителемъ цѣлої католицької Церкви. Вонъ такожъ могутчимъ заступникомъ передъ престоломъ Всевышнього Бога всѣхъ опущенихъ, всѣхъ бѣдныхъ. Ще не лучилось николи, щобы вонъ не вставився за скривдженуо сиротою, або не допомôгъ

у бѣдѣ тымъ, що до нього щиро моляться. А нынѣ дорогѣ братя настало „люте время,“ голодъ и холодъ, недуга и журба то щоденій гостѣ по нашыхъ хатахъ, по нашыхъ селахъ.

Ось послухайте дану правдиву подѣю, що случилася въ одному нашему селѣ въ часѣ войни. Послухайте якъ то св. Йосифъ помѣгъ.

Въ селѣ Н. Н. зъ молодої родини забрано на войну батька и одного сына. Дома лишилася мати зъ двома дѣточками и сивоволосимъ дѣломъ. Землѣ въ нихъ не було, бо нянько звычайный заробникъ. Ся родина дуже почитала св. Йосифа. Мати, коли чоловѣкъ и сынъ ишли на войну, обомъ поклала на шию медаликъ св. Йосифа. Вона свято вѣрила, що вони живѣ вернуть до дому, бо св. Йосифъ въ особлившій спѣсій буде ними опѣковатися. Минули три роки, а по нихъ и вѣстки не було. Наставъ всюди голодъ — не можна нигде ничо купити, бо не продають. Надходять тривожнѣ вѣсти що треба буде покидати рѣдне село та йти до чужихъ людей скитатися, бо тутъ має розтаборитися войско.

Одної зимної ночі, коли тихо всѣ спали, несподѣвано наступивъ ворогъ на село. Мати переляканы схопила що могла та пустилася збомъ своимъ батькомъ и дѣтьми до утечі. Бувъ се великий ударъ. Та вона не попадала въ розпуку молилася до св. Йосифа. И дѣйсто вонъ имъ помѣгъ. Одна добра христіянська родина радо ихъ приняла. Тут вони пережили аж до конця войни, що правда въ великої нуждѣ, але въ здоровлю. Коли война вже цѣлкомъ усталла, вернули вони назадъ у свое село.

Вже здакека побачили вони не село а только згорище. Идуть засумованѣ домѣ, аж тутъ межи руинами бачать свою хату ще цѣлкомъ цѣлу. Входять до середини, а всѣо понищене вікна повибиванѣ, святѣ образы, знищеннѣ, только одинокий образъ св. Йосифа висить непорушений. Они зрозумѣли, що то св. Йосиф ихъ захоронивъ. Та ще бѣльше було здивовання, коли за три тижнѣ вернули здоровѣ батько изъ сыномъ. Вони оповѣдали, що якби не помоч св. Йосифа то певно бы були загинули.

Зъ того часу ще бѣльше и ревнѣйше почитали св. Йосифа. Въ мѣсяци мартъ вони вечеромъ всѣ відмовляли молитви до св. Йосифа на подяку за уникненя вѣдь только нещасть.

Молѣтися и вы дорогѣ братя въ сѣмъ мѣсяцѣ до св. Йосифа, представляйте Йому свою нужду, свої потребы. Вонъ самъ бувъ заробникомъ, Вонъ самъ тяжко працювавъ въ потѣ чола и зазнавъ на землѣ горкого убожества. Отже певно тому поможете, хто до нього удається за помочею!

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ МАРТЪ

Щобы энікъ духъ комунизму.

Комунизмъ криє въ собѣ двѣ небезпеки одну для дочасного добра чоловѣка, другу для вѣчного. Комунизмъ хоче повалити той суспільний порядокъ, якимъ жило людство до теперъ. Кождый знає, що земля се мѣсце выгнаня, мѣсце терпѣнь. Тутъ на землѣ не можемо осягнути повного щастя. Повне щастя чекає нас щойно на другому свѣтѣ.

Комунизмъ думає однакъ сотворити „рай“ — а таки на землї.. До той цѣли требує зробити зъ чоловѣка машину, қотра бы не думала, не хотѣла и не робила ничего іншого, якъ лише що навчає и хоче наука Маркса.

Ся є причина, чому то большевики такъ страшно мучать и убивають тихъ, що інакше думають якъ вони. Ось причина чому вони порозстрѣлювали понадъ 4.000,000 міліоны людей. Для комунизму чоловѣкъ не представляє ніякѣ вартости. Для комунизму свѣтъ то є одна велика машина, де все круться, а чоловѣкъ то маленький клинець у той машинѣ. Якъ у машинѣ зопсується клинець, то його кинуть на смѣтя, такъ комунизмъ робить изъ чоловѣкомъ. — Доты вартує чоловѣкъ для комунизму, доки годень працювати такъ, якъ вони кажуть, а нѣ, то куля въ голову.

Такий то є духъ комунизму въ господарськомъ житю. Многонашихъ людей думаючи, що комунизмъ хоче помогти худобнимъ його подпирає, а не знає яку бѣду бере на свою голову.

Та головна небезпека, яка иде вѣд комунизму, крystеться въ його безбожницькому дусѣ. Комунизмъ хоче викинути зъ людськихъ сердець Божу науку — и самого Бога, а хоче въ людськѣ сердца вложити свою науку і свого Бога, машину. Тому щобы осягнути свою цѣль, хоче комунизмъ одобрati выхову дѣтей одъ родичвъ и передати ихъ на науку до комунистичныхъ заведень, щобы такъ приобрѣсти собѣ вѣрнихъ членовъ. Такъ дѣється и теперъ въ Росії. Дѣти не належать теперъ до матери. Большевики одбирають одъ матерей дѣти, неначе би люде були худобиною. Одъ малку учать ихъ ненависти до Бога, до родичвъ, до Божихъ законовъ.

Своими грошми то безбожництво стараються поширити по всю-

ды. Въ краяхъ, де не є великоѣ силы комунизму, стараються закладати Союзы безбожниковъ, що мають на метѣ одобрати въ людей вѣру рѣ Бога.

Словомъ духъ комунизму хоче зробити чоловѣкови рай на землѣ безъ Бога. Того раю однакъ вѣнь не сотворивъ и не сотворить, а тѣльки одно страшне пекло, въ якомъ живе теперъ цѣла нещасна Росія.

Мѣсячне намѣрення на мѣсяць Апрѣль: *Щобы католики присвѣчували своїмъ примѣромъ правдиво-христіянського життя.*

НОВОСТИ

Даръ на фондъ „Благовѣстника“. Впр. о. Емануилъ Бигарій, каноникъ-прелатъ въ Пряшевѣ жертвувавъ на фондъ „Благовѣстника“ 10 Кч. Щедрого жертвователя най сторицею нагородить Найсв. Серце Христове.

Св. Отець призвавъ представителівъ державъ на торжественне одкритя „Святого рока“. Якъ увѣдомляють изъ Ватикана, про приготовленя до торжественного одкритя Святого рока сильно развиваються и суть пôдъ личнимъ надзоромъ самого Св. Отця. Торжества начнутся дня 1. IV., коли торжественно буде отворена въ базилицѣ св. Петра такъ звана „Свята брана“, якъ знакъ начатя Св. рока. Богослуженя и торжества путемъ радія будуть розсыланї по цѣлому свѣту. Св. Отець на дняхъ розбславъ и

призваня всѣмъ головамъ державъ, щобы — насколько лишь можно — лично брали участъ на торжествахъ або хоть зашлють вмѣсто себе своихъ заступниковъ. Для головъ державъ або ихъ заступниковъ буде поставленя спеціальна трибуна. — Св. Отець далъше роспорядивъ духовенству цѣлого свѣта, щобы во великому постѣ взвивали вѣрниківъ упорядити паломництва до Риму.

Св. Отець вийде зъ Ватикану. Въ святому роцѣ Св. Отць вийде зъ Ватикану до своєї виллѣ въ Кастельгандолфо. Рѣвножъ відвѣдає три велики базилики, до котрихъ то збирається теперъ богато паломниківъ, щобы відвѣдати тѣ св. мѣсця. Кромѣ сего на праздникъ Найсв. Евхаристії въ супроводѣ Св. Отця вийде процесія на площе св. Петра, що-

бы тамъ достойно вѣдсвяткувати сторочний ювилей Праздника Найсв. Евхаристії.

По виборѣ шѣстьохъ новыхъ Кардиналовъ, припадало таке число на поодинокъ народности: 30 Италійцѣвъ, 6 Французовъ, 4 Півнично Американцѣвъ, 4 Нѣмцѣвъ, 3 Испанцѣвъ, 2 Поляківъ, а по 1 Ческословаковъ, Канадційцѣвъ, Белгійцѣвъ, Мадярѣвъ, Португалційцѣвъ, Ирландцѣвъ и Австрійцѣвъ. Якъ бачимо всѣхъ разомъ є 56 Кардиналовъ зъ того 30-охъ припадає на саму Италію.

Комунистична організація въ Мадярськихъ високихъ школахъ. Мадярська полѣція знова вѣдкрила комунистичну шайку въ мадарськихъ високихъ школахъ, яка гдѣ проводомъ московськихъ студентовъ организовала молодь головно на вѣддлахъ: медецины и техники а навѣть въ середныхъ школахъ. Полѣція завозила на судъ 38 зъ котрихъ 30 увязнено.

Католицизмъ у Франції. Передъ 80 роками було у Франції 30 мил. жителївъ р. 1920 не цѣлыхъ 36 мил., а нынѣ має франція 41,943,935 жителївъ, зъ того більша часть католиковъ, 900,000 протестантовъ, а 100,000 жидовъ. Всѣхъ архиепископовъ у Франції є теперъ 17, епископовъ 70, и 45,000 свѣтськихъ священниковъ. Въ самомъ Парижи є 81 парохій.

Католицькѣ студенты високихъ школъ проти законопроектовъ мин. Дерера. Підписанѣ товариства кат. студентовъ високихъ школъ рѣшучо протестують проти законопроектовъ министра Дерера, якѣ въ основахъ загрожують право св. Церкви до религійного виховання молодежі. Католицьке студенство безъ огляду на народність свѣдома своїхъ обовязковъ въ Кат. Акції и буде підъ веденямъ високодост. епископату зъ божою помочію успішно працювати надъ поглубленнямъ христіянсько-католицького почування и думання въ Чсл. республицѣ „Моравань“, спілка кат. академиковъ въ Бринѣ, „Чеська Лига Академицька“ въ Празѣ, „Поважань“, спілка „словенскихъ академиковъ“ въ Празѣ, „Мойсесь“, спілка словенскихъ кат. академиковъ въ Братиславѣ, „Товариство греко-кат. студентовъ“ въ Празѣ, „Товариство українськихъ кат. студентовъ“ въ Празѣ, „Академія“, „спілка нѣмецкихъ кат. студентовъ“ въ Празѣ, „Клубъ народнихъ академиковъ“ въ Бринѣ, „Клубъ народнихъ академиковъ“ въ Празѣ.

Зѣздъ католицької молодї въ Празѣ. Католицька молодь Чсл. республики организує 1—2 юлія 1933 зѣздъ до Праги. Цѣлею зѣзу буде доказати, що молодь иде за Христомъ. Значення зѣзу буде: 1. манифеста-

цѣйне, 2. научне. На зѣздѣ готувляться не лише Чехи, Моравляне, Словаки, але і чужинць, лужицькѣ Серби, Поляки, Українць и другї. Самособою розумѣється, що тамъ треба бути и намъ. А то конечно! Було смутнымъ, если бы наша молодѣжъ не заманифестовала зъ другими коло Христа Господа. На поїздахъ будуть великѣ знижки.

Замахъ на Русвелта. На президента Русвелта, который вертавъ самоходомъ зъ Флориди, выполнено револьверовый замахъ. Италіець, комунистъ Джузеппе Зангара вѣддавъ до Русвелта и його окружения 6 стрѣлôвъ. Одначе нѣ одна куля не трафила Русвелта. Натомѣсть замаховець тяжко ранивъ бурмѣста Шикага Чермака и 5 особъ зъ окружения Русвелта. Уязненый замаховець заявилъ, що поставивъ себѣ за цѣль поубивати всѣхъ президентовъ и пануючихъ. Замахъ выполненавъ въ присутности 50.000 особъ, котрѣ чекали на появу президента. Розярена топпа домагалася повѣшения або розстрѣляння замаховця. На слѣдствѣ Зангара заявилъ, що замахъ выполненавъ зъ власної ініціативы. Одначе поліція підозрѣває, що вонъ выполненавъ замахъ зъ поручення банды пачкарівъ

алкоголу, котрыхъ Чермакъ, хоч „мокрый“, нищивъ безоглядно. Судъ засудивъ Зангару на 80 лѣть тюрмы.

Газеты пишуть, що въ СРСР. минулѹ осени въ часѣ копаня кромплѣвъ озброенї вѣддѣлы чекистовъ мусѣли стеречи поля передъ нападами голодуючихъ. Те саме було при жнивахъ и въ часѣ молочення. Вымолочене збѣжа посылано сейчасъ зелѣнницями до бôльшихъ мѣстъ. Мимо того крадѣж середниковъ поживы щоразъ частѣша безъ огляду на се, що большевики затаку крадеж карають смертю! Въ самомъ Харковѣ за 3 мѣсяцѣ покарано смертю 526 особъ за крадѣж поживы...

Якъ совѣтський урядъ здобуває золото. Большевицька преса розпочала агіацію щоби „щасливѣ“ горожане большевицького „раю“ добровольно мѣняли золотѣ зубы за сталевѣ! Коло кождої станицѣ ГПУ отворено спеціальнѣ дентистичнѣ заведення, якѣ лояльнимъ горожанамъ вимѣнюють золотѣ зубы на зелѣнѣ. Хто криється, тому горе! Бо насильно вибивають йому золотѣ зубы й беззубого пускати у свѣтъ.

Предплачуйтє католицькѣ часописы!

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручаетъ слѣдующіи книжки:

ПОЛНЫЙ ТРЕСНИКЪ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 ст.

Находится въ немъ въ сѣ чотыри части: I. Таинства, II. Освященія III. Благословенія, IV. Моленія на всяку потребу. Двойный друкъ: чорный и червонный. Фор дуже догочный. Ясный переглядъ, буквы читкѣ, выразнѣ.

Оправленій въ полотно 130, въ кожу 150 Кч, почтове 5 Кч.
ЧИНЪ ТАЙНЫ КРЕЩЕНІЯ И МИРОНОМЛЯЗАНІЯ. Цѣна 5 Кч.
зъ почтою 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ СЪНІРУЖЕСТВА. Стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засыл. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ ЕЛБОНОМЛЯЗАНІЯ. Стоитъ 5, зъ почт. 5·60 Кч.
ЧИНЪ ПРИДѢСТВІЯ И ПОГРЕБЕНІЯ МІРСКИХЪ ЧЕЛОВѢКЪ
Цѣна 6 Кч. зъ почтовою засыл. 7 Кч.

Стоитъ 60 Кч, зъ почтою 64 Кч.

СЛУЖБЯ ЦАРѢ ХРІСТА съ цѣльмъ Канономъ, стоитъ 2·50 Кч,
съ почтою 3·10 Кч.

СЛУЖБЯ НАЙСК. СЕРДЦЯ ІІСУСА. малый форматъ 3 Кч,
съ почтою 3·60 Кч.

SLUŽBA NAJSV. SERDCU ISUSA. malyj formatъ 3 Кč,
s počtoju 3·60 Kč.

„ЧІСООЛОБЪ“ (Ерейскій молитвословъ) переплетеній въ по-
лотно 50 Кч, перепл. въ кожу съ золоченымъ обрѣзомъ 80.
Кч, зъ почтою (поруч.) 85 Кч.

ЯПОСТОЛЫ И ЕВАНГЕЛІА на недѣли и праздники святої гр.
каѳолицкої Церкви. Малый форматъ; книжка переплетена въ
полотно стоитъ 20 Кч, съ почтою 21·50 Кч.

ОУМОЛЕНІЕ КЪ ПРЕСЛАТОЙ ЄХХІРІСТИ (супликація) зъ
нотами. Цѣна 50 гелл., съ почтовою засылкою 70 гелл.

ФАЛТИРЛ (безъ величаній). Стор. 296. Книжка оправлена въ
полотно стоитъ 22 Кч, зъ почтою 23 Кч.

ЯКЛІЧІСТНИКЪ Стоитъ 27 Кч, зъ почтою 28·30 Кч.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ обоймаючий 4 Евангелія, дѣянія Апостолскѣ, посланія
и откровеніе св. Іоанна, въ языцѣ церковнославянскомъ зъ переводомъ
на народну мову б. Дра Александра Бачинскаго

Книга переплетена въ повполотно стоитъ 60 Кч. зъ почт. 65 Кч.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ 4 Евангелія въ языцѣ церковно-славянскомъ
стоитъ 20 Кч. зъ почтою 21·30 Кч.

ЧЕСТНЫЙ ПАРИКЛИСЪ КЪ ПРЕСК. БОГОРОДИЦѢ. Цѣна 1 Кч.
зъ почтою 1·40 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого в Ужгородѣ

поручас слѣдующѣ книжки своєго изданя:

Мукачевский Паломник. Стор. 584.

Сей молитвенник содергитъ прекраснѣ молитви и набоженства до Преч. Дѣвы Марії до Пресв. Серця Ісусового и святих Угодников Божих. Есть там чин усѣх церковных Богослужень, Пѣсни и мѣсяцослов з Пасхалиєю.

Цѣна оправленого примѣрника 16 Кч. з почтовою засылкою 18. Кч.

Молебенъ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Маріи.

Се молебенъ двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (супликацію). Печатана окреме латинскими буквами. Сторонъ 44.

зъ почтою 1 Кч.

Наставление Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содержаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которая Іисусъ пріобѣдавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебенъ къ Н. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ Н. С. Іисуса. Прочто почитаеме Н. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою. Оправл. 3 Кч., брошур. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Девять-дневне набоженство до Найсв. Серця Іисуса Христа.

Цѣна 80 гел. зъ почтою 1 Кч.

Рожанецъ до св. Рань або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 40 гел. зъ почтовою засылкою 60 гел.

Крестна дорога. Окреме печатана рус. азб. и окреме лат.

14 корот. розважань о страстяхъ Христовыхъ. Цѣна 1 Кч. зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

Отпустовѣ молитвы. Сея книжочка содергитъ: Короткое по-

ученіе о отпustахъ и дасколько молитовъ надѣлен. отпустами.

Сторонъ 16. Цѣна 50 гел., а зъ почтовою засылкою 70 гел.

Засылається лемъ за готовѣ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,

Раковція улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовать такъ:

Vydavničto Čyna sv. Vasiliya Velikoho, Užhorod.

Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Europa.